2029/6368 – عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ».

2029.6368. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дер эдилар: «Аллоҳумма инний аъузу бика минал касали вал ҳарам вал ма’сами вал мағром ва мин фитнатил қобри ва ъазаабил қобр ва мин фитнатин наари ва ъазаабин наар ва мин шарри фитнатил ғина ва аъузу бика мин фитнатил факр ва аъуузу бика мин фитнатил масиҳид дажжаал. Аллоҳуммағсил ъанний хотойаая бима’ис салжи вал барод ва наққи қолби минал хотойа кама наққойт ас-савбал абйада минад данас ва бааъид байни ва байна хотойаая кама бааъадта байнал машриқи вал мағриб».

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан дангасаликдан, қартайиб кетишдан, гуноҳкорликдан, қарздорликдан, қабр фитнасидан ва қабр азобидан, жаҳаннам фитнасидан ва жаҳаннам азобидан, бойлик фитнасининг ёмонлигидан Сендан паноҳ тилайман. Сендан фақирлик фитнасидан ҳам паноҳ тилайман. Сендан яна Масиҳ Дажжол фитнасидан паноҳ тилайман. Аллоҳим, менинг хатоларимни қор ва дўл суви билан ювгин! Қалбимни хатолардан худди оқ либосни кирликдан поклаганингдек поклагин. Мен билан гуноҳларимнинг орасини Шарқ билан Ғарб орасини узоқ қилганингдек узоқ қилгин».

40 - [illegible]

40-БОБ.

Қўрқоқлик ва дангасаликдан паноҳ сўраш ҳақида

6369 - : حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ، حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ قَالَ
كَانَ : سَمِعْتُ أَنَسًا قَالَ : حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ أَبِي عَمْرٍو قَالَ
«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ : النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ
مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ
، 371 : أطرافه .» وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ
، 3086 ، 3085 ، 2991 ، 2945 ، 2944 ، 2943 ، 2893 ، 2889 ، 2235 ، 2228 ، 947 ، 610
، 4213 ، 4212 ، 4211 ، 4201 ، 4200 ، 4199 ، 4198 ، 4197 ، 4084 ، 4083 ، 3647 ، 3367
1115 : تحفة - 7333 ، 6363 ، 6185 ، 5968 ، 5528 ، 5425 ، 5387 ، 5169 ، 5159 ، 5085

1. Анас розияллоҳу анҳу айтади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳумма, иннии аъуузу бика минал ҳамми вал ҳазан вал ъажзи вал-касал вал-бухли ва жубн ва золаид-дайни ва ғолабатир-рижаал», дер эдилар».

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан ташвишдан, хафаликдан, ожизликдан, дангасаликдан, қўрқоқликдан, бахилликдан, қарз юкидан ва кишиларнинг зўравонлигидан паноҳ тилайман!»

41 - بَابُ التَّعَوُّذِ مِنَ الْبُخْلِ

41-БОБ.

Бахилликдан паноҳ сўраш ҳақида

الْبُخْلُ وَالْبَخَلُ وَاحِدٌ، مِثْلُ الْحُزْنِ وَالْحَزَنِ.

«Ал-бухлу» билан «ал-бахолу» бирдир, худди «ал-ҳузну» ва «ал-ҳазану» каби.

6370 - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، حَدَّثَنِي غُنْدَرٌ،
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ مُصْعَبِ
بْنِ سَعْدٍ، عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ الله عَنْهُ، كَانَ
يَأْمُرُ بِهَؤُلَاءِ الْخَمْسِ، وَيُحَدِّثُهُنَّ عَنِ النَّبِيِّ صلى
الله عليه وسلم : «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ
الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
99/8 - 3932 : تحفة - 6390 ، 6374 ، 6365 ، 2822 : أطرافه .» عَذَابِ الْقَبْرِ

1. Мусъаб ибн Саъддан ривоят қилинади:

«Саъд ибн Абу Ваққос розияллоҳу анҳу ушбу беш нарса(дан паноҳ тилаб дуо қилиш)ни буюрар ва уларни Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан деб айтар эди: «Аллоҳумма, инний аъузу бика минал бухл ва аъузу бика минал жубн ва аъузу бика ан уродда ила арзалил ъумур ва аъузу бика мин фитнадид дунйа ва аъузу бика мин ъазабил қобр».

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан бахилликдан паноҳ тилайман, қўрқоқликдан паноҳ тилайман, абгор ҳаётга тушиб қолишдан паноҳ тилайман, дунё фитнасидан паноҳ тилайман, қабр азобидан паноҳ тилайман».

42 - بَابُ التَّعَوُّذِ مِنْ أَرْذَلِ الْعُمُرِ

42-БОБ.

абгор ҳаётдан паноҳ тилаш ҳақида

ژ ڀ ژ أَسْقَاطُنَا.

«Ароозилунаа»[1] – «(Орамиздаги) қаланғи-қасанғиларимиз».

6371 - حَدَّثَنَا أَبُو مَعْمَرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ يَقُولُ : «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ».
أطرافه : 2823 ، 4707 ، 6367 - تحفة : 1054

1. Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳумма, инний аъузу бика минал касал ва аъузу бика минал жубн ва аъузу бика минал ҳаром ва аъузу бика минал бухл», деб паноҳ тилар эдилар».

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан дангасаликдан паноҳ тилайман, қўрқоқликдан Сендан паноҳ тилайман, қартайиб кетишдан Сендан паноҳ тилайман ва бахилликдан Сендан паноҳ тилайман».

43 - بَابُ الدُّعَاءِ بِرَفْعِ الْوَبَاءِ وَالْوَجَعِ

43-БОБ.

Вабо ва дарднинг аришини сўраб дуо қилиш ҳақида

6372 - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم : «اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْمَدِينَةَ، كَمَا حَبَّبْتَ إِلَيْنَا مَكَّةَ أَوْ أَشَدَّ، وَانْقُلْ حُمَّاهَا إِلَى الْجُحْفَةِ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا وَصَاعِنَا». أطرافه : 1889 ، 3926 ، 5654 ، 5677 - تحفة: 16915

1. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳумма, хаббиб илайнал Мадината кама хаббабта илайна Макката ав ашадд ванқул ҳуммааҳа илал Жуҳфа. Аллоҳумма, барик лана фий муддина ва соъина», дедилар».*

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Мадинани бизга худди Маккани суюкли қилганингдек ёки ундан-да қаттқироқ суюкли қилгин ва ундаги безгакни Жуҳфага кўчиргин! Аллоҳим, соъимизга ва муддимизга барака бергин!» «Соъимизга ва муддимизга барака бергин!» дегани тошу тарозимизга, ризқу рўзимизга барака бер, деганидир.

6373 - [illegible]

1. Омир ибн Саъддан ривоят қилинади:

«Отам шундай деди: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам видолашув ҳажида мени кўргани келдилар. Дардим кучайиб, ўлим ёқасига келиб қолган эдим. «Эй Аллоҳнинг Расули, дард мени ўзингиз кўриб турган аҳволга олиб келди. Мен давлатманд одамман. Биргина қизимдан бошқа меросхўрим йўқ. Мол-мулкимнинг учдан иккисини садақа қилайми?» дедим. «Йўқ», дедилар. «Бўлмаса ярмини-чи?» дедим... (Ниҳоят) у зот шундай дедилар: «Учдан бири ҳам кўп, чунки меросхўрларингни беҳожат қилиб ташлаб кетганинг уларни одамлардан тиланадиган муҳтож қилиб ташлаб кетганингдан яхши. Аллоҳнинг важҳини (розилигини) истаб қандай нафақа қилма, бунинг учун сенга албатта ажр берилади, ҳатто аёлингнинг оғзига солган луқманг учун ҳам», дедилар. «Дўстларимдан ортда қолиб кетаманми?» дедим. У зот шундай дедилар: «Сен ортда қолиб, Аллоҳнинг важҳини* истаб нима амал қилма, даражаю мартабанг албатта ортади. Шояд, ортда қолсанг-да, кейин сен туфайли баъзи одамлар манфаатланиб, бошқалари зарар кўрса. Аллоҳим, саҳобаларимнинг ҳижратларини охирига етказгин ва уларни ортларига қайтариб юбормагин! Лекин бечора Саъд ибн

Хавла...» Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг Маккада вафот этганидан ачинган эдилар».

* 6519-ҳадиснинг изоҳига қаранг.

* Саъд ибн Хавла ҳижрат юрти – Мадинадан яна Маккага қайтиб бориб, ўша ерда вафот этган эди. Шунинг учун Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам унга ачинган эдилар.

44 - بَابُ الِاسْتِعَاذَةِ مِنْ أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَفِتْنَةِ النَّارِ

44-БОБ.

абгор ҳаётдан, дунё фитнасидан ва дўзах фитнасидан паноҳ тилаш ҳақида

6374 - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، أَخْبَرَنَا الْحُسَيْنُ، عَنْ زَائِدَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ مُصْعَبٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: تَعَوَّذُوا بِكَلِمَاتٍ كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم يَتَعَوَّذُ بِهِنَّ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ». أطرافه: 2822، 6365، 6370، 6390 - تحفة: 3932 - 100/8

1. Мусъаб отасидан ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам паноҳ тилаб айтадиган сўзлар билан паноҳ тиланглар: «Аллоҳумма, инний аъузу бика минал жубн ва аъузу бика минал бухл ва аъузу бика ан уродда ила арзалил умур ва аъузу бика мин фитнадид дунйа ва ъазабил қобр».*

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан қўрқоқликдан паноҳ тилайман, бахилликдан паноҳ тилайман, абгор ҳаётга тушиб қолишдан паноҳ тилайман, дунё фитнасидан ва қабр азобидан паноҳ тилайман».

6375 - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَغْرَمِ وَالْمَأْثَمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا، كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ».
أطرافه: 832، 833، 2397، 6368، 6376، 6377، 7129 - تحفة: 17260

1. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дер эдилар: «Аллоҳумма инний аъузу бика минал касали вал ҳарам вал мағроми вал маʼсам. Аллоҳумма, инний аъузу бика мин ъазабин наар ва фитнатин наар ва ъазаабил қобр ва шарри фитнатил ғина ва шарри фитнатил фақр ва мин шарри фитнатил масиҳид дажжал. Аллоҳуммағсил хотойаая бимаʼис салжи вал барод ва нақќи қолби минал хотойа камаа йунаққо ас-савбул абйаду минад данас ва бааъид байни ва байна хотойаая камаа бааъадта байнал машриқи вал мағриб».*

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан дангасаликдан, қартайиб кетишдан, қарздорликдан, гуноҳкорликдан паноҳ тилайман! Аллоҳим, мен Сендан дўзах азобидан, дўзах фитнасидан, қабр азобидан, бойлик фитнасининг ёмонлигидан, фақирлик фитнасининг ёмонлигидан ва Масиҳ Дажжол фитнасининг ёмонлигидан паноҳ тилайман! Аллоҳим, менинг хатоларимни қор ва дўл суви билан ювгин. Қалбимни хатолардан худди оқ либос кирликдан покланганидек поклагин. Мен билан хатоларимнинг орасини Шарқ билан Ғарб орасини узоқ қилганингдек узоқ қилгин».

45 - [illegible]

45-БОБ.

Бойлик фитнасидан паноҳ тилаш ҳақида

6376 - [illegible] :[illegible] [illegible]» [illegible] [illegible] :[illegible] .«[illegible]
16953 :[illegible] - 7129 [illegible]6377 [illegible]6375 [illegible]6368 [illegible]2397 [illegible]833 [illegible]832

1. Ҳишом отасидан, у холасидан ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳумма инний аъузу бика мин фитнатин наар ва ъазабин наар ва аъузу бика мин фитнатил қобр ва аъузу бика мин ъазабил қобр ва аъузу бика мин фитнатил ғина ва аъузу бика мин фитнатил фақр ва аъузу бика мин фитнатил масиҳид дажжал», деб паноҳ тилар эдилар».*

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан дўзах фитнасидан ва дўзах азобидан паноҳ тилайман, қабр фитнасидан паноҳ тилайман ва қабр азобидан паноҳ тилайман, бойлик фитнасидан паноҳ тилайман, фақирлик фитнасидан паноҳ тилайман, Масиҳ Дажжол фитнасидан паноҳ тилайман»

46 - [illegible]

46-БОБ.

Фақирликдан паноҳ сўраш ҳақида

6377 - [illegible] ،2397 ،833 ،832 : [illegible] 17199 : [illegible] - 7129 ،6376 ،6375 ،6368

1. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дердилар: «Аллоҳумма инний аъузу бика мин фитнатин наар ва ъазабин наар ва фитнатил қобр ва ъазабил қобр ва шарри фитнатил ғина ва шарри фитнатил фақр. Аллоҳумма, инний аъузу бика мин шарри фитнатил масиҳид дажжал. Аллоҳуммағсил қолби бимаʼис салжи вал барод ва наққи қолби минал хотойа кама наққойта ас-савбал абйадо минад данас. Ва бааъид байни ва байна хотойаая кама бааъадта байнал машриқи вал мағриб. Аллоҳумма, инний аъузу бика минал касали вал маʼсами вал мағром».*

* Дуонинг маъноси: «Аллоҳим, мен Сендан дўзах фитнасидан ва дўзах азобидан, қабр фитнасидан ва қабр азобидан, бойлик фитнасининг ёмонлигидан ва фақирлик фитнасининг ёмонлигидан паноҳ тилайман. Аллоҳим, мен Сендан Масиҳ Дажжол фитнасининг ёмонлигидан паноҳ тилайман. Аллоҳим! Қалбимни қор ва дўл суви билан ювгин ва қалбимни хатолардан худди оқ либосни кирликдан поклаганингдек поклагин. Мен билан гуноҳларим орасини Шарқ билан Ғарб орасини узоқ қилганинглек узоқ қилгин! Аллоҳим! Мен Сендан дангасаликдан, гуноҳкорликдан ва қарздорликдан паноҳ тилайман».

47 - [illegible]

47-БОБ.

«Мол-дунёси кўпайиб, баракотли бўлсин!» деб дуо қилиш ҳақида

6378 - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ،
حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ : سَمِعْتُ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أُمِّ
سُلَيْمٍ، أَنَّهَا قَالَتْ : يَا رَسُولَ اللهِ، أَنَسٌ خَادِمُكَ، ادْعُ
اللهَ لَهُ، قَالَ : «اللَّهُمَّ أَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ
لَهُ فِيمَا أَعْطَيْتَهُ». أطرافه : 1982 ، 6334 ، 6344 ، 6380 تحفة: 18322 - 101/8

6379 - وَعَنْ هِشَامِ بْنِ زَيْدٍ : سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ مِثْلَهُ .
طرفه: 6381 - تحفة: 18322 ، 1635

6378, 6379. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Умму Сулайм: «Эй Аллоҳнинг Расули, Анас хизматчингиз, унинг ҳаққига Аллоҳга дуо қилинг», деди. У зот: «Аллоҳим, унинг молини, бола-чақасини кўпайтиргин ва унга ато этган нарсаларингга барака бергин», дедилар».

47 {م - {بَابُ الدُّعَاءِ بِكَثْرَةِ الْوَلَدِ مَعَ الْبَرَكَةِ

47-БОБ (ТАКРОРИЙ).

«бола-чақаси кўпайиб, баракотли бўлсин!» деб дуо қилиш ҳақида

6380 و 6381 - حَدَّثَنَا أَبُو زَيْدٍ سَعِيدُ بْنُ الرَّبِيعِ، حَدَّثَنَا
شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ قَالَ : سَمِعْتُ أَنَسًا رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ :
قَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ : أَنَسٌ خَادِمُكَ . قَالَ : «اللَّهُمَّ أَكْثِرْ
مَالَهُ وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيمَا أَعْطَيْتَهُ». حديث: 6380
أطرافه : 1982 ، 6343 ، 6344 ، 6378 - تحفة: 1267 حديث: 6381 طرفه: 6379

6380, 6381. Анас розияллоҳу анҳу айтади:

«Умму Сулайм: «Анас хизматчингиз...» деди. У зот: «Аллоҳим, унинг молини, бола-чақасини кўпайтиргин ва унга ато этган нарсаларингга барака бергин», дедилар».

48 - بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الِاسْتِخَارَةِ

48-БОБ.

Истихорадаги дуо ҳақида

6382 - حَدَّثَنَا مُطَرِّفُ بْنُ عَبْدِ اللهِ أَبُو مُصْعَبٍ، حَدَّثَنَا
عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الْمَوَالِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّه عَنْهُ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ
صلى الله عليه وسلم يُعَلِّمُنَا الِاسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا
كَالسُّورَةِ مِنَ الْقُرْآنِ «إِذَا هَمَّ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ
رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ،

[illegible]
3055 :[illegible] - 7390 [illegible]1162 :[illegible] .«[illegible]

1. Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бизга ҳамма ишларда истихора қилишни худди Қуръондаги сурадек ўргатар эдилар: «Киши бир иш қилмоқчи бўлса, икки ракат намоз ўқисин. Сўнг: «Аллоҳим, мен Сендан илминг ила истихора* қиламан. Сенинг қудратинг ила қудрат сўрайман. Сенинг буюк фазлингдан сўрайман, чунки Сен қодирсан, мен эса қодир эмасман, Сен билурсан, мен билмасман. Сен ғайбларни ниҳоятда билувчи Зотсан. Аллоҳим, агар бу ишни мен учун динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида [ёки «ҳозирги ишимдаю келгусида», дедилар] яхши деб билсанг, уни менга тақдир қилгин. Агар бу ишни мен учун динимда, ҳаётимда ва ишимнинг оқибатида [ёки «ҳозирги ишимдаю келгусида», дедилар] ёмон деб билсанг, уни мендан нари қил, мени ундан нари қил. Ва менга қаерда бўлса ҳам яхшиликни тақдир қил. Сўнгра мени ундан рози қил», десин ва ҳожатини айтсин».

* Истихора сўзи луғатда «яхшисини сўраш, танлаш» деган маънони билдиради. Истилоҳда эса мусулмон киши икки ишдан қай бирини танлаш ёки бажаришга иккиланиб қолганида Аллоҳдан танлаб беришини сўраши, ўз қисматини Аллоҳга топшириши «истихора» дейилади. Ишларнинг яхшиси, мақбулини танлаш учун ўқиладиган икки ракат нафл намоз «истихора намози» дейилади. Истихора дуосининг ўқилиши: «Аллоҳумма, инний астахируука би ъилмик. Ва астақдирука би қудротик. Ва асʼалука мин фадликал ъазийм. Фаиннака тақдиру, ва лаа ақдир. Ва таъламу, ва лаа аълам. Ва анта ъаллаамул ғуйууб. Аллоҳумма, ин кунта таъламу анна ҳаазал амро хойрун ли фий дийний ва маъаший ва ъақибати амри – ъажили амрий ва ъаажилиҳи – фақдурҳу лий ва ин кунта таъламу анна ҳазал амро шаррун лий фий дийний ва маъаший ва ъақибати амрий – ъажили амрий ва ъаажилиҳи – фасрифҳу ъанний васрифни ъанҳ. Вақдур лийал хойро ҳайсу каан, сумма роддиний биҳ».

49 - [illegible]

49-БОБ.

Таҳорат қилаётганда (бировни) дуо қилиш ҳақида

6383 - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ بُرَيْدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ : دَعَا النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ : «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعُبَيْدٍ أَبِي عَامِرٍ». وَرَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ، فَقَالَ : «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ». طرفاه : 2884 ، 4323 - تحفة : 9046

1. Абу Мусо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам сув опкелтириб, таҳорат қилдилар. Кейин қўлларини кўтариб, «Аллоҳим, Убайд Абу Омирни мағфират қилгин!» дедилар. Мен қўлтиқларининг оқини кўрдим. Сўнг: «Аллоҳим, яратган одамларингнинг кўпчилигидан қиёмат куни уни устун қил!» дедилар».

50 - بَابُ الدُّعَاءِ إِذَا عَلَا عَقَبَةً

50-БОБ.

юқорига кўтарилганда ўқиладиган дуо ҳақида

6384 - حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ، عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ : كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي سَفَرٍ فَكُنَّا إِذَا عَلَوْنَا كَبَّرْنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: «أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، وَلَكِنْ تَدْعُونَ سَمِيعًا بَصِيرًا». ثُمَّ أَتَى عَلَيَّ وَأَنَا أَقُولُ فِي نَفْسِي لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ. فَقَالَ : «يَا عَبْدَ اللهِ بْنَ قَيْسٍ قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، فَإِنَّهَا كَنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ». أَوْ قَالَ : «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَلِمَةٍ هِيَ كَنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ». أطرافه : 2992 ، 4205 ، 6409 ، 6610 ، 7386 - تحفة : 9017 - 102/8

1. Абу Мусо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан сафарда эдик. Юқорига кўтарилганимизда такбир айтар эдик. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ҳой одамлар, ўзингизга раҳмингиз келсин! Ахир сизлар карга ҳам, ғойибга ҳам дуо қилмаяпсиз. Балки эшитувчи ва кўрувчи бўлган Зотга дуо қиляпсиз», дедилар. Кейин у зот олдимга келдилар. Мен ичимда: «Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ»,* деяётган эдим. Шунда у зот: «Эй Абдуллоҳ ибн Қайс, «Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ» дегин, чунки у жаннат хазиналаридан биридир», дедилар [ёки «Мен сенга жаннат хазиналаридан бири бўлган калимани ўргатайми? У «Лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллааҳ»дир», дедилар»].

* «Куч ҳам, қувват ҳам фақат Аллоҳ биландир»

51 - [illegible]

51-БОБ.

пастликка тушганда ўқиладиган дуо ҳақида

[illegible].

Бу ҳақда Жобир розияллоҳу анҳунинг ҳадиси бор.

* «Саҳиҳул Бухорий»нинг 3-жилдидаги 2993-2994-ҳадислар назарда тутилган.

52 - [illegible]

52-БОБ.

Сафарга чиқмоқчи бўлганда ёки қайтганда ўқиладиган дуо ҳақида

6385 - [illegible] :[illegible] :[illegible]» :[illegible] :[illegible] .«[illegible] 8332 :[illegible] - 4116 [illegible]3084 [illegible]2995 [illegible]1797

1. Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бирон ғазот, ҳаж ёки умрадан қайтсалар, ҳар тепалик ерда уч бор такбир айтар, сўнг: «Лаа илааҳа иллаллоҳ, ваҳдаҳу лаа шариика лаҳ, лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамд ва ҳува ъалаа кулли шайъин қодиир. Аайибууна, тааибууна, ъаабидуун, лироббинаа ҳаамидуун. Содақоллооҳу ваъдаҳ ва насоро ъабдаҳ ва ҳазамал-аҳзааба ваҳдаҳ»,* дер эдилар».

* Дуонинг маъноси: «Ёлғиз Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. Унинг шериги ҳам йўқ. Мулк Уникидир ва ҳамд ҳам Унга хосдир. У ҳар бир нарсага қодирдир. (Бизлар) қайтувчилармиз, тавба қилувчилармиз, ибодат қилувчилармиз, Роббимизга ҳамд айтувчилармиз. Аллоҳ Ўз ваъдасида содиқ бўлди, бандасига нусрат берди ҳамда гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди».

53 - بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمُتَزَوِّجِ

53-БОБ.

Уйланган одамнинг ҳаққига дуо қилиш ҳақида

6386 - حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ
ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ : رَأَى النَّبِيُّ صلى الله
عليه وسلم عَلَى عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَثَرَ صُفْرَةٍ فَقَالَ :
«مَهْيَمْ؟» أَوْ «مَهْ؟» قَالَ : تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً عَلَى وَزْنِ
نَوَاةٍ مِنْ ذَهَبٍ . فَقَالَ : «بَارَكَ اللهُ لَكَ، أَوْلِمْ وَلَوْ
بِشَاةٍ ». أطرافه : 2049 ، 2293 ، 3781 ، 3937 ، 5072 ، 5148 ، 5153 ، 5155 ، 5167 ،
6082 - تحفة : 288

1. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Абдурраҳмон ибн Авфда суфранинг* асарини кўриб, «Нима гап?» дедилар. У: «Бир данак оғирлигича тилла эвазига бир аёлга уйландим», деди. Шунда у зот: «Аллоҳ сенга барака берсин! Бир қўй сўйиб бўлса ҳам тўй қилгин», дедилар».

* Суфра – хушбўйиликнинг бир тури. Унинг ранги сариқ бўлиб, одатда келин-куёвлар ишлатишар экан. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абдурраҳмон ибн Авфнинг уйланганини кийимидаги ўша доғдан билган эканлар.

6387 - حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ، حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ،
عَنْ عَمْرٍو، عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ الله عَنْهُ قَالَ : هَلَكَ أَبِي وَتَرَكَ
سَبْعَ - أَوْ تِسْعَ - بَنَاتٍ، فَتَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَقَالَ
النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم : «تَزَوَّجْتَ يَا جَابِرُ؟» قُلْتُ : نَعَمْ .
قَالَ : «بِكْرًا أَمْ ثَيِّبًا؟» قُلْتُ : ثَيِّبًا . قَالَ : «هَلَّا جَارِيَةً
تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ، أَوْ تُضَاحِكُهَا وَتُضَاحِكُكَ ». قُلْتُ :
هَلَكَ أَبِي فَتَرَكَ سَبْعَ - أَوْ تِسْعَ - بَنَاتٍ، فَكَرِهْتُ أَنْ
أَجِيئَهُنَّ بِمِثْلِهِنَّ، فَتَزَوَّجْتُ امْرَأَةً تَقُومُ
عَلَيْهِنَّ . قَالَ : «فَبَارَكَ اللهُ عَلَيْكَ ». لَمْ يَقُلِ ابْنُ
عُيَيْنَةَ وَمُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ عَمْرٍو : «بَارَكَ اللهُ
عَلَيْكَ ». أطرافه : 443 ، 1801 ، 2097 ، 2309 ، 2385 ، 2394 ، 2406 ، 2470 ، 2603 ،
2604 ، 2718 ، 2861 ، 2967 ، 3087 ، 3089 ، 3090 ، 4052 ، 5079 ، 5080 ، 5243 ، 5244 ،
5245 ، 5246 ، 5247 ، 5367 - تحفة : 2512 ، 2563 ، 2531

1. Жобир ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Отам ҳалок бўлиб, еттита [ёки саккизта] қиз қолди. Кейин мен бир аёлга уйландим. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Уйландингми, эй Жобир?» дедилар. «Ҳа», дедим. «Бокирагами, жувонгами?» дедилар. «Жувонга», дедим. «Қиз бўлмабди-да, сен у билан ўйнашардинг, у сен билан ўйнашарди, сен у билан кулишардинг, у сен билан кулишарди», дедилар. Мен: «Отам

ҳалок бўлиб, еттита [ёки саккизта] қиз қолди. Мен уларга ўзларига ўхшаган(ёш қиз)ни олиб келишни истамай, уларга қараб турадиган аёлга уйландим», дедим. У зот: «Унда Аллоҳ сенга баракот берсин!» дедилар».

Ибн Уяйна ва Муҳаммад ибн Муслимлар Амрдан ривоят қилиб, «Унда Аллоҳ сенга баракот берсин!»ни айтмаган.

[1] Ҳуд сураси, 27-оят.

Манба: hadis.islom.uz